

# TRỞ VỀ

*Đoàn Khôi msc*

Nếu được trở về, bạn và tôi sẽ mong muốn về đâu? Có lẽ có người sẽ mong muốn trở về với quê hương, nơi mình đã sinh ra và lớn lên. Có người sẽ mong muốn về lại mái nhà xưa, có gia đình và người thân, có cây xanh bóng mát, có những dòng sông và cánh đồng, hay có những chiều la cà cùng bạn bè trong những quán ăn hay cà-phê. Hay có người sẽ muốn trở về với cái thời còn nhiều ngây thơ với những cái tình nghịch của tuổi học trò và những mối tình đầu thoáng qua nhưng vẫn đọng lại nhiều cảm xúc đầu đời.



Có lẽ cũng sẽ có những người muốn trở về với gia đình nhỏ của mình sau những ngày dài buồn bã mỗi mệt trên đường đời. Có những người sẽ chỉ muốn quay về với chính mình, một chút không gian yên tĩnh, một giây phút nào đó mình gặp lại chính mình. Ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (15/8) nhắc nhớ một sự trở về ở tận cùng của đời sống làm người. Trở về với thế giới bên kia, trở về với nơi nào đó mà từ đó tôi và bạn đã đến trong thế gian này.

Khi Giáo Hội công bố tin điều Đức Mẹ Hồn Xác về trời, Giáo Hội cũng công bố đức tin vào sự sống lại của thân xác loài người trong mầu nhiệm phục sinh của Đức Ki-tô, nay được thể hiện cụ thể nơi Đức Maria. Lòng tin vào sự phục sinh không chỉ của linh hồn mà còn là thân xác mang một ý nghĩa đặc biệt. Đặc biệt ở chỗ không chỉ linh hồn được trở về với vinh quang Thiên Chúa nhưng cả thân xác yếu đuối, hèn mọn này cũng sẽ được sống lại trong ngày sau hết. Những gì nhỏ bé nhất, tầm thường nhất trong cuộc sống con người rồi sẽ được sống lại và trở về với tình yêu, bình an và hạnh phúc đích thực.

Điều này có nghĩa là cuộc sống thân xác của bạn và tôi hôm nay cũng mang một tầm quan trọng nhất định, cho dầu nó mang tính tạm thời, chóng qua. Tính chất tạm thời của đời sống hôm nay là tính chất chuyển tiếp cho đời sống mai sau. Những gì tôi làm và sống hôm nay sẽ theo tôi đi về với Chúa. Những gì bạn suy nghĩ và quyết định trong giây phút này sẽ không bao giờ bị quên lãng. Tôi thiết nghĩ đó là ý nghĩa của mầu nhiệm cả Hồn và Xác về trời. Cái xác ở đây không chỉ mang nghĩa là thân xác bằng xương bằng thịt mà chúng ta đang có, nhưng còn là cả cuộc sống mang tính vật chất mà chúng ta đang sống hôm nay. Nếu tôi sống trong thế giới chật hẹp, nhỏ nhoi, đầy sự hận thù và ích kỷ cá nhân, tôi sẽ mang về thế giới bên kia một cái xác nhỏ nhen, chật hẹp, đầy bệnh hoạn. Nếu bạn sống trong một thế giới nhiều yêu thương và tha thứ, bạn sẽ mang về quê trời một thân xác cường tráng và mang nhiều nét đẹp.

Khi con người ta muốn trở về là khi đường đi đã dài, sức người đã thấm mệt. Khi còn muốn ra đi thì đường về còn xa lắm. Cũng có khi người ta muốn trở về không vì mệt mỏi nhưng vì thức tỉnh một điều gì đó mình đã lãng quên nơi quê nhà. Có khi muốn trở về với lương tâm ngay thẳng bởi lẽ con tim đã mỏi mệt với những tranh chấp, gian dối lẫn nhau. Cũng có khi muốn trở về với một cõi lòng thiêng liêng nào đó vì chợt nhận ra tiếng gọi tha thứ trong tình yêu nhiệm mầu. Có những người chồng, người vợ trở về vì vỡ mộng rằng ngoài kia còn biết bao nhiêu thứ bên ngoài có thể sẽ khiến cho mình hạnh phúc hơn, cảm giác ý nghĩa hơn.

Chuyện người con hoang đàng trong tin mừng Lu-ca có nói rằng người con thứ chỉ có ý muốn trở về với cha mình khi anh ta đã đánh mất tất cả và bị đưa đẩy đến bàn cùng của xã hội. Lắm khi chúng ta cũng chỉ có thể trở về khi tay trắng, khi bị hoàn cảnh ép buộc mà thôi. Có khi những cái đánh mất và đưa đẩy như thế lại là ơn Chúa dẫn đưa chúng ta lên đường trở về...

Trở về có khi là trở về với những gì là quen thuộc; có khi quen thuộc quá nên thấy thật nhàm chán.

Trí tưởng tượng và lòng đam mê của con người không có chiều rộng và đáy sâu. Thế nên không có gì là vật chất, thân xác và hữu hình, có thể hoàn toàn thỏa mãn được lòng dạ con người. Cái cần thiết trong đời sống con người đôi khi không phải là miệt mài trong tìm kiếm cái mới hơn, cái thú vị hơn, nhưng là trở về với những gì là quen thuộc.

Có lẽ những ai qua tuổi trung niên, từng trải nhiều, mới cảm nhận rõ điều này. Tuổi trẻ còn nhiều ước mơ và ham muốn ra đi nên chưa thể thấy được sự cần thiết của trở về. Điều này là lẽ tự nhiên.

Có nhiều người trung niên chia sẻ với tôi rằng: *Phải qua nhiều vương bận trong cuộc sống, nhiều tham vọng trong sự nghiệp rồi, bây giờ nhìn lại mới thấy gia đình, vợ con, sức khỏe và thời gian mới là quan trọng nhất.* Thật có mấy ai có thể nhận ra những điều quan trọng ấy sớm hơn! Đôi khi nhận ra rồi thì đã không còn nhiều cơ hội để thay đổi và trở về nữa.

Có người đã từng nói: “Chớ vội vã băng nhanh qua cuộc đời đến nỗi quên mất mình đến từ nơi nào và điểm dừng chân sẽ là ở đâu.”

